

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
 Números atassats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

LO DE MONTBLANCH

A situació destila sanch. Sanch ignocent, de ciutadans pacífics, hasta sanch de pobres criatures feridas de mort, trobanse en brassos de la séva mare.

A las matansas de San Sebastián s' hi han de afegir las de Montblanch, simpática població de la provincia de Tarragona, empobrida com totas las de aquellas comarcas vinícolas que no saben que ferse del producte de las sévas vinyas, y abrumada com las restants baix lo pés insoportable de las contribucions qu' exigeix lo govern sense contemplació, com si 'ls pobles arruinats nadessin en l' abundancia.

Y a lo millor de sos apuros y aficcions li arrebatarien a Montblanch lo jutjat de primera instancia, un dels pochos elements de vida que li quedavan. No n' hi havia prou ab lo *codillo*: devian donarli *moquillo*, per acabar de completar la desesperació dels seus habitants.

Y volen que aquests estiguin tranquils y permanexin sumissos ab despotisme y al desgabell gubernamental?

Altres pobles han adoptat actituds enérgicas y amensadoras sense sufrir la més mínima conseqüencia lamentable. Alguns d' ells protestant, cridant y amenassant s' han sortit ab la séva, veyentse reintegrats en las ventatjas que 'l govern tractava de arrebatarlos. No fá gaires dias lo ministre de Gracia y Justicia reposava dos dels jutjats suprimits, alegant qu' en la redacció del decret de supressió, l' escriptent havia suferit un error de copia. Exemple ridicul que vé a demostrar qu' en aquest pais al qui no s' espavila 'l masegan, l' atrotinan y 'l reventan.

Ara bé; per qué 'ls montblanquins havian de ser de pitjor condició que 'ls de Valdepeñas?

¡Ah! Aquest govern débil, com tots los sers que no posseheixen la serenitat d' esperit que dona la salud y la robustés, de tant en tant té ranxas. Casi sempre 's deixa trepitjar; pero á lo millor com si fés foras de flaqueza, se despenja ab actes inesperats que semblan verdaders rams de bojeria furiosa.

Montblanch havia de pagar agenas culpas: Montblanch havia de plorar ab llágrimas de sanch las con-

seqüencias del carácter atrabiliari del govern fusionista.

¿Qué vá succehir en aquella desventurada població que justifiqui l' atentat de que van ser objecte sos pacífics vehíns?

A Montblanch reynava general disgust, lo mateix disgust que predomina en tot Espanya. A Montblanch s' hi notava certa tendencia á no pagar las contribucions, tendencia cada dia més general en tota la nació empobrida, agotada y desesperada de veure á un govern que havent promés alleugerir las cargas del contribuyent, no ha tingut cap empaig en aumentarlas de una manera considerable.

De manera que 'l govern té iguals motius per donar á tot Espanya 'l mateix tracte que ha donat á la vila de Montblanch. ¿Per qué no vá de poble en poble fusellant á tothom que tregui 'l nas per portas y finestras?

No vá haverhi més sino que á Montblanch un home del poble, un bromista, recorria la vila fent un pregó burlesch respecte al pago de la contribució. Si aquesta broma constituheix un delict de deber era de las autoritats detenir á aquell home y exigirli la deguda responsabilitat. Pero aixó no li hauria valgut al govern la terrible fama de sanguinari que 's vá conquistant de dia en dia.

Darrera del pregoner burlesch hi anava un compacte grupo de curiosos rihent y bromejant. Hi havia bulto més que suficient per aprofitar las balas dels fusells de la guardia-civil. Lo poble reya; prompte havia de plorar. De las riallas ne venen las plorallas.

Aixó es lo que vá succehir. Un destacament de guardia-civils se trobava á la estació, ab l' idea de protegir al recaudador de contribucions; un altre destacament ocupava la plassa pública. La multitud se trobava cullida entre mitj.

En aquesta situació sonan tiros per la banda de la estació; y com si la forsa de la plassa volgués entrar en competencia ab l' altra forsa respón també ab una descarga y un atach á la bayoneta als tiros que acaban de sentirse.

La multitud se dispersa esglayada: fuig tothom menos los que quedan extesos sobre aquell camp de batalla sense lluyta. Un pobre carreter que avariava 'l carro, dos ó tres veremadors que dormian sota 'ls porxos de la plassa, una criatura que 's trobava als braços de la séva mare... no 's conta un sol mort, ni un sol ferit que no pugan ser calificats de gent pacífica é inofensiva.

Y encare hi ha qui pretén justificar aquest atentat horrible sostenint que l' agressió va partir del poble!... No es la primera vegada que 'l llop se menja al anyell, y al anyell se li dona tota la culpa. ¡Lo poble agressor!... ¿Y ab quinas armas? Ni á un sol dels numerosos presos se li va trobar cap eyna, ni una mala pistola, ni un revolver de butxaca, res enterament. Tots los guardias civils van sortir completament ilesos: cap d' ells te ni una trista esgarrapada. Las escrostissaments de las parets son produhits tots ells per balas de fusell.

En cambi, 'ls morts y 'ls ferits tots ho son de bala de remington. Algún fins tenia granets de pólvora incrustats en la ferida, senyal inequívoca de que se li va tirar frech á frech. Algún altre, á més de la ferida d' arma de foch presentava alguns bayonetassos. Era precis rematar la sort de qualsevol manera.

L' horrible atentat vá cometres á mansalva, sense proceder á las intimacions que prescriu la ley d' ordre públich. Devían aprofitarse 'ls trets, no espantar á la cassa, fer foch y cobrar las pessas.

¡Ah! ¿Y es aixis com pretén afiansar la séva autoritat lo govern fusionista?

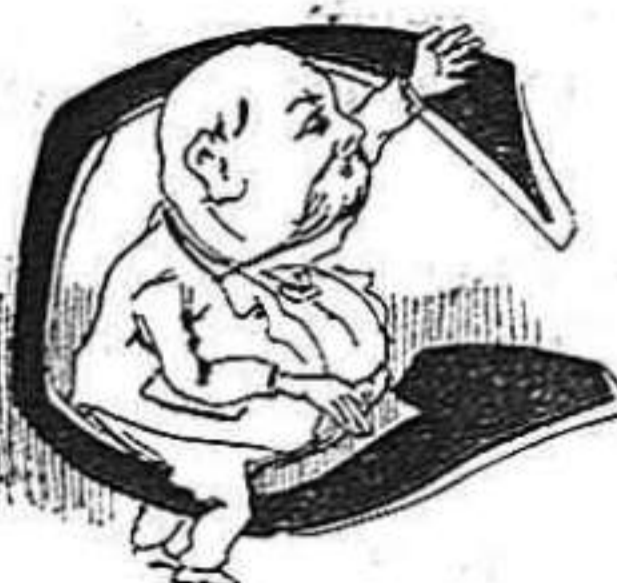
L' ordre material, fill de la por y del rezel, podrá alcansarlo fácilmente: també l' alcansava 'l general Narvaez; pero la professó anirá per dintre y algún dia sortirá al carrer.

Lo poble está cada cop més indignat ¡y ay del dia que la indignació general se condensi y desboti!

Per ferho mal bé tot, lo govern abusa fins de la guardia civil: un cos benemerit creat per la persecució dels malfactors, fá servirlo avuy per guardar las espaldas de 'n Sagasta quan va de viatge, per estemordir als contribuyents que no poden pagar y per fusellar al poble indefens.

¡Ay d' Espanya 'l dia próxim que 'l pacífich ciutadà al ovirar un piquet de la guardia civil, corri á tancar-se á casa séva, abarrotant las portas per lo que puga ser!

P. K.

RANS inundacions han ocoregut aquests últims dias en distintas provincias d' Espanya, causant estragos en gran escala y desgracias irreparables. Un dels pobles més castigats ha sigut Villacañas. Molts vehíns viuhen allí entaforats en covas subterráneas: las covas' han inundat y dintre d' ellas

han mort passa de quaranta infelissos.

No n' hi ha prou ab los estragos que 'l govern ocasiona, que hasta la naturalesa 's revolta contra aquesta desgraciada nació.

No hi ha sino una diferencia. Los núvols derraman aygua, y 'l govern derrama sanch.

Ja s' ha concertat lo tractat ab Alemania. Al imperi alemany que ompla 'l pais de productes

LO PRÓXIM DISAPTE SORTIRÁ Á LLUM NÚMERO EXTRAORDINARI DE
LA CAMPANA DE GRACIA
 EN CONMEMORACIÓ DE LA GLORIOSA REVOLUCIÓ DE SETEMBRE
 Preu 10 céntims Text escullit y preciosas láminas Preu 10 céntims

falsificats, se li otorgan totes las ventatjas imaginables, á cambi de una patarata qu' ell ens concedeix á nosaltres.

Ara falta sols que las Corts ratifiquin aquest disbarat del govern.

Y 'l ratificarán, no 'n tinguin dupte.
¡Pobra Espanya!

Lo próxim número del nostre periódich tindrà caràcter d' extraordinari y estarà dedicat en gran part á conmemorar la gloriosa Revolució de Setembre.

Encare que molts dels homes qu' en ella prengueren part se l' han pulida, viu encare l' esperit de aquell gran aconteixement, y nosaltres ens imposém lo deber de afillánsel y alentarlo.

Contém ab lo concurs d' escriptors y artistas de nota per confeccionar un número digne del alt objecte á qu' estarà consagrat.

El *Heraldo* l' altre dia vá ressucitar los atachs formidables qu' en Castelar vá dirigir á l' any 70, contra 'l projecte de lley municipal presentat per D. Nicolau María Ribero.

Y feya veure que 'ls atachs en qüestió anavan dirigits al projecte de lley d' administració local de don Venancio González.

De lo qual resulta que D. Emilio, 23 anys enrera, trobava inacceptable l' obra de un demócrata, y accepta avuy com á cosa corrent lo treball de un reaccionari.

Sant Pere, apóstol, vá tenir un gall, que vá advertir-lo quan negava al Redemptor.

Pero en Castelar, al despedirse de la política, ha deixat no un gall, sino un galliner plé á corull de vi-rám ab cresta que canta sense parar.

L' ex-tribuno de la democracia no té prou mans per taparse las orellas.

En no recordo quin poble, los vehins al amotinarse, varen cridar: «Morin los richs!»

Lo govern deu estar molt tranquil al sentir aquest crit.

Lo qu' ell dirá:
—Deixeume fer á mi un quant temps, y dels richs no se 'n cantarà gall ni gallina. La major part d' ells se morirán de fam.

En Sagasta no 's pot dir que se 'n vaja anar de San Sebastián. Res d' aixó: vá fugir de amagat, sigilosament, sense prevenir á ningú, evitant que algú pogués enterarse del seu viatge. Y encare aixís vá rodejarse de guardia-civils per lo que pogués ser. Sols á costa de aquestas precaucions pogué arribar á Madrid sense sentir xiulets.

Pero no pogué evitar que un diputat de la majoria pronuncias una frase terrible.

—No ha arribat pas lo Sr. Sagasta—digué aquest diputat.—Qui ha arribat realment es lo seu cadávre.

L' Ajuntament de Valdepenyas, agraht al ministre de Gracia y Justicia per haver restablert aquell jutjat de primera instancia, ha acordat nombrarlo fill adoptiu de aquella població.

De manera que 'l Sr. Capdepon com á fill de Valdepenyas vá neixer un de aquestes últims dias.

Bó será donchs que 'ls vehins de la indicada població li comprin una gorra de cop. Excelent servey li podrà fer lo dia que tot se 'n vaja daltabaix.

Supósins qu' envian la minyona á ca 'l adroguer á comprar, per exemple, un parell de lliuras de sucre, y que l' adroguer li diu:

—Mira noya, deixa 'ls quartos, y descansa, que 'l sucre te 'l envío ara mateix á casa téva.

L' adroguer fica 'ls quartos al calaix, y ja no torna á recordarse ni de la criada, ni del sucre, ni del compromís que ha contret.

Aquesta operació fraudulenta la repeteix un dia y un altre ab totes las personas que acúden á casa séva.

Ara vostés preguntarán:
—¿Y no hi ha ningú que l' escarmenti? ¿Y no hi haurá ningú que 's decideixi á portarlo als tribunals acusantlo de lo qu' es, es á dir, de solemne estafa?

De segur que 'l particular que procedís de tal conformitat no s' escaparia del rigor de la justicia. Y cas que no 's tressin las cosas pel costat que crema, acabaria per perdre tots los parroquians y no li quedaria altre remey que tancar la botiga.

Donchs lo govern sino botiga d' adroguer, té botiga de telegrafista. Aquesta industria ell l' explota sense competencia de ningú més.

Vostés li portan un telegrama, li pagan per endevant, y ell ab una excusa ó altre no 'l trasmet; pero aixó si 's fica 'ls quartos á la butxaca.

De vegadas n' envia sols la meytat ó una tercera part, y 'l cobra per enter, y no reintegra als interessats lo preu de las paraulas per ell suprimidas.

Es un escándol, que á qualsevol particular que 'l cometés li costaria un gran disgust. Y ell tan campant, se presenta al país com lo vigilant del cumpliment de las lleys ¡Quina irrisió!

CARTAS DE FORA.—Los reaccionaris de Tarrassa han lograt establir en aquella democrática ciutat un colegio de frares ab pitet, expulsats de Fransa, quan en la vehina República varen fer dissapte, y que á pesar de no possehir titul académich, fan la competencia als mestres d' estudi y professors que tenen los papers en regla. No hi ha res mes antipàtich que la intrusió dels extrangers en las qüestions de l' ensenyansa popular. Per aixó creyem que 'ls frares del pitet no arrelaran en aquella democrática ciutat, ahont la llana la filan y la teixeixen; pero no la cultivan als clatells.

Un venedor de llibres protestants qu' en us dels seus drets se dedicava pacíficament á la seva industria trobantse á Calaceit, sigué objecte de un atropello per part de quatre ensotanats que van anarlo á trobar á la fonda ahont parava, insultantlo de mala manera. Lo venedor se presentá al jutje municipal en demanda de justicia; pero tingué de contentarse ab unas quantas bonas paraulas y prou. Mes tart los ensotanats excitaren á las beatas á que 'ls portessin lo maior numero possible de llibres protestants, y ab ells feren un auto de fe al mitj de la plassa.—En una nació ahont hi ha tolerancia de cultos, crech que l' hassanya dels ensotanats de Calaceit constituheix un verdader atentat, qu' esta esperant una enérgica repressió. Si las autoritats no la exerceixen, un dia ó altre se en cuidará 'l poble.

Dos treballadors de la carretera d' Organyá á la Seo de Urgell, se presentaren á n' aquesta última ciutat portant gorro frigi, y un inspector de policia, sense més ni més vá detenirlos.—Com no sabem que hi haja cap lley que prohibeixi cubrirse 'l cap ab aquesta mena de gorra, voldriam que 'l governador de Lleyda cridés á comptes al inspector de policia, autor de una verdadera arbitrariedad.

Trobantse malalt de gravetat l' amo de una fábrica de ciment y farinas de Calaf, en la qual molts familias s' hi guanyan honradament la subsistencia, l' home negre sigué cridat á sacramentarlo; pero aquest se negá á ferho, si 'l fabricant no li prometia deixar de treballar los dias festius. Home leal avants que tot, se nega á fer semblant promesa, ja que las necessitats de la seva industria li exigian treballar quan menos fins al mitj-dia: aixís es que vá morir sense sacraments. Y l' home negre, desde la trona, y sense reparar en que alguns individuos de la familia del difunt se trobavan á la iglesia, 's descantellá, insultant la memoria de aquell home honradísim, y afirmant que la seva defunció era un cástich de Deu, per treballar los diumenjes.—Aquests insults han causat en la població de Calaf un efecte deplorable.

VARIACIONES

Agotat lo que 's titula *fondo de calamitats* lo govern no sab com ferho per socorre 'ls inundats. Que prengui 'l sou dels ministres y sortirá de tropells. Cap fondo més apropiat... ¿Qué mes calamitat qu' ells.

D' alló del govern de forsa se 'n ha deixat de parlar, perquè sembla que Don Práxedes jura qu' ell s' arreglará. Pero com la carga es grossa y está debil, y no pot, diu que fa quatre ó cinch dias que pren la *Emulsión Scott*.

A Montblanch hi hagut castanyas, n' hi ha hagut á San Sebastián, n' hi ha hagut de Girona á Cádiz y de ponent á llevant. Si així 's gastan fora d' hora, quan á Tots Sants arribem, per fer la gran castanyada ¿quinas castanyas tindrem?

La exposició de Chicago quan tinguí 'ls seus comptes nets presentarà com á déficit *quinze milions* de drets. Aixó clarament demostra que 'ls que fan exposicions, lo que en primer lloch *exposan*, es un grapat de milions.

Tot alló de las reformas, de moment, está parat, a causa de las tormentas que s' han desencadenat. De lo qual se vé á despendre que 'l govern té molt mal ull; trassa plans... y al plantejarlos, los ha de deixá *en remull*.

La plassa de Catalunya, segons diu l' Ajuntament, s' *inaugurarà* molt prompte, formal y solemnement. (Inauguració cent dotze desde l' any 70 ensá.

per la *inauguració* próxima ja se 'ls tornarà á avisá.)

S' assegura que hi ha 'l cólera, s' assegura qu' es vritat, s' assegura que en molts pobles hi está de debó arrelat. ¡Còlera... á fins de Setembre... casi próximos al hivern!... ¿Volén dir que aquestis microbis no son pagats pel govern?

Tots los teatros se preparan ab notable activitat per obrir de nou las portas á la major brevetat. Y naturalment, don Práxedes, fent lo que fan los demés, está també bellugantse per obrir prompte 'l Congrés.

Si quan la terra está seca y 's moren los ceps y 'l blat lo clero fa rogativas sollicitant humitat, ara que 'ls núvols envian pluja y ayguats en excés, ¿no podria fer pregarias porque ja no plougués més?

Ara diu que hi haurá crisis: ben mirat no 'ns ve ni 'ns va; un cambi de personatjes á nosaltres tant ens fa. ¡Ves als bens que se 'ls en dona, sentint de la mort lo fret, que 's digui Pere ó Francisco lo qui empunya 'l ganivet!

G. GUMÁ.

REFORS INESPERAT

ON Práxedes está que treu foch pels pochos caixals que li quedan.

No sab qué fer, no sab qué dir, no sab com surtirse dels conflictes que 'l rodejan per tot arreu.

Lo país está soliviantat: aqui se sublevan, allá aixecan barricadas, al Nort no pagan, al

Sur pegan. Sembla que tothom tingui un rey al cos y un mal esperit al portamonedas. Ni 's volen deixar manar, ni s' avenen á afluixar la mosca.

Per xo en Sagasta al llevarse ho ha dit ben clar y en alta veu;

—Si per tot lo dia d' avuy no s' arregla una mica aquest tinglado, presento la dimissió immediatament... y qui tingui mals-de-cap que se 'ls passi.—

Los ministres, al enterarse de la espantosa amensasa, han correut á untar las rodas de la máquina gubernamental, per probar de ferla moure ab mes facilitat y evitar la imminent cessantia que 'l president los promet pèl vespre.

Pero ¡ay! no han conseguit res. Las mallas están rovelladas, los coixinets desgastats, los ejes fora de centro, los cargols fluixos... Decididament, la nació ha perdut lo respecte al govern.

Lo primer ministre que 's presenta á donar compte dels treballs practicats pera encausar la cosa, es don Venancio.

—¿Qué hi há?—li pregunta D. Práxedes, ab la mateixa ansietat del que está en capella y espera l' indult.

—Senyor—murmura 'l ministre de la Gobernació baixant lo cap ab posat d' abandono:—crech que no tenim salvació possible. Hem perdut la forsa moral, y no hi ha altra manera de fer creure á la gent que clavarli quatre castanyas.

—¿Qué fan los revolucionaris?

—Están treballant á preu fet, ab una constancia que aterra. Segons diuen ells, demá ó demá passat ó un dia d' aguests ens enviarán á nanná, deixantnos reduhuts á la misera categoria d' espanyols d' infanteria, sense cotxe ni cartera.

—¡Y donchs!—exclama 'l president rasantse 'l clatell, porque la barba ja no se la pot tocar de tant delicada.

—Que si Deu ó alguna potencia extranjera no 'ns ajuda, no veig per nosaltres salvació possible.—

En aquest moment entra en Maura.

—¿Qué 'ns porta de nou lo ministre d' Ultramar?—pregunta D. Práxedes, ab la secreta esperansa de que ab lo correu d' America haja arribat algun alivi.

—Poch de nou... y res de bó. A Cuba tothom está descontent, y lo pitjor es que aseguran que del seu mal-estar nosaltres ne tenim la culpa. Los establiments suspenen los pagos, los hisendats no venen res, lo comers se paralisa, los negres deuen mal dels blancs... y 'ls blancs están á punt de tornarse negres.—

En Sagasta s' estira 'l tupé ab desesperació, mirantse á D. Venancio.

—¡Estém perduts, Gonzalez, no tenim apoyo en lloch!—

Compareix en Gamazo: interrogatori á corre-cunya:

—¿Com estém? ¿millora l' estat del país?

—No sé si millora ó si está pitjor: lo que sé es que á cada moment creixen los seus crits y protestas.

—¿Per quin cantó se las enfilan? ¿qué diuen ara?

—Tothom surt ab la mateixa xeringa: ningú vol pagar.

—¡Ah, 'ls tunantes! Volen siliarnos per fam, á la quenta...
 —Oh! Pero de mi no se 'n riuran. Ja hi pres las mevas midas.
 —¿Que has fet?
 —Hi ordenat que al qui no pagui se 'l porti als tribunals.
 —¿Y que?
 —Los tribunals lo condemnaran á pagar.
 —¡Ay, Gamazo! ¡que atrassat estás de noticias! Los tribunals—aixó ja haurias de sabero—condemnan á pagar... pero no condemnan á tenir quartos. Si 'l poble no té diners, ja veuras com á pesar de totas las condemnas dels tribunals no cobrarém un xavo... y haurém de plegar per falta de fondos.
 —No ho cregui, 'l pais plora per vici; ja ho sé que no va gras; pero per pagar lo que se li demana, encare li queda un reconot.
 —¿Y donchs? ¿per que 's resisteix á ferho?
 —Aquí está 'l misteri: no ho entench.—
 Al arribar aquí, entra en Capdepon.
 —¿Tampoch portas bonas noticias, tú?—li pregunta en Sagasta.
 —Tampoch! La nació está desenfeynada y s' entreté en riures de nosaltres per matar la estona. No som ningú; no fem po ni tenim medis de ferne.
 —Donchs, lo dicho—exclama 'l president trayent un paper del calaix:—aném á presentar la dimissió.—
 Pero en lo moment en que en Sagasta va per sucra la ploma, apareix en Moret corrent y picant de mans ab alegría.
 —¡Victoria! ¡Victoria! Estém salvats.
 —¿Qué hi ha?—preguntan tots á la vegada.
 —Ha aparescut lo cólera.
 —¡Ah!—diu don Práxedes llessant un esbufech de satisfacció:—¡tens rahó! Lo cólera distraurá 'l pais y 'l farà olvidar de nosaltres. Mentres tant, obrarém... y cobrarém.—
 Los ministros se retiran y tot queda en pau.
 La consigna avuy es aquesta: parlar del cólera, remenar lo cólera, ficá 'l cólera pels ulls, pels nassos y per las orellas dels espanyols.
 Lo cólera salva la situació.

FANTASTICH.

U n dels pobles que últimament s' ha sublevat s' anomena Donya Mencía.
 Pochs dias enrera s' havia sublevat un altre poble anomenat D. Benito.
 ¡Bonica parella per contraure matrimoni!
 Y 'l casament s' ha efectuat, succehint que per un extrany capritxo del govern, los confits de la boda se 'ls han hagut de menjar los pobres de Montblanch.

Gramática fusionista.

Los dos verbs actius que avuy están de moda son pagar y pegar. Lo govern vol que 'l pais conjugui 'l primer si 's plau per forsa. Y ell se reserva 'l dret de conjugar lo segon ab qualsevol motiu.
 Aquesta lliadó empalagosa durará fins que tots los espanyols se decideixin á conjugar lo verb tornars'hi.
 Que té la ventatja de ser un verb reflexiu.

—¿Qu' es lo que passa al Brasil?
 —No res. Hi ha un president que 's diu Peixoto, y se li han sublevat los barcos de la esquadra á veure si poden pescarlo.

No dirém nosaltres als contribuyents que no paguin las contribucions, ja que diuhen que donar aquest consell equival á cometre un gran delict.

Pero sí dirém y ho escriurém en lletras grossas:
 D' ALLÁ AHONT NO N' HI HA, NO 'N RAJA

Los civils no 's paran en brochs: sí poden tirar al bulto, no disparan en l' ayre.

Procedint de aquesta manera cruel é inhumana, los civils han inaugurat l' era de la civilisació fusionista.

Aquesta civilisació entra ab sanch.

Cada dia motins, escándols y saragatas. Apenas hi ha poble á Espanya que no se sublevi contra 'l despotisme económic del govern. De 'n tant en tant hi ha tiros y desgracias.

No es extrany. La llimona está espremuda y no tren such. Ja no 'n surten més que pinyols.

Lo ministre de Foment ha fet una cosa bona. L' ha feta y li aplaudim. No 's dirá que no som justos.

Lo ministre de Foment ha disposat qu' en tots los Instituts provincials de segona ensenyansa hi haja classes de gimnástica ab carácter obligatori.

Es molt convenient que la juventut se vigorisi. S' acosta l' hora dels cops de puny.

Llegeixo:

«Cuando se desocupe el presidio de Valladolid irá á aquel edificio...»

—¿Qui, en Gamazo?

No, senyors: «irá á aquel edificio un regimiento de infantería.»

¿Veuhén? Jo 'm creya que hi aniria 'l ministre de Hisenda. ¡Com qu' es un home que 's fica per tot arreu...

No n' hi ha prou ab haver suprimit infinitat de jutjats causant no poch disgustos á las poblacions perjudicadas.

Ara diu lo govern que lo que ha fet té carácter interi: que l' Institut geográfich estadístich dictaminará, y que molts dels jutjats suprimits serán reposats, y molts dels que subsisteixen serán suprimits.

¡Vaja seguint la broma!

No sembla sino que 'l govern sagastí 's recrehi vent jugant al pais á l' aranya estira-cabells.

En lo viatge furtiu de 'n Sagasta, desde San Sebastián á Madrid, la locomotora que arrastrava 'l tren va xiular com de costum, en totas las estacions de tránsito.

Pero hi ha que dir una cosa, y es que mentres va durar lo viatge, la locomotora tingué la representació d' Espanya, interpretant ab gran fidelitat los sentiments unánimes de la nació.

¡Xiii!...

Diu un telégrama:

«Anoche, en la velada carlista celebrada en Toledo asistieron ochenta y siete curas.»

¡Y encare dirán que 'ls carlins no tenen cura!

En la romeria d' Elvira (La Corunya) va haverhi una gran batussa á cops de bastons y ganivetadas, entre 'ls feligresos de dos pobles vehins, que 's disputavan l' honor de transportar l' imatge de sant Roch.

Aquesta exacerbació del sentiment religiós no pot menos de omplir de consol lo cor dels bons católichs.

¡Tot per sant Roch!

¡Ah, ruchs!

Ha decretat lo govern que 'l no pagar las contribucions siga considerat com un delict.

¡Magnífich!

Ara no més falta que publiqui un altre decret, manant que 'ls diners per pagarlas neixin expontáneament en la butxaca dels contribuyents.

A Santonya, una de las plassas fortes més importants de la nació, no hi ha altra artillería que una collecció de canóns de bronze del temps de Carlos III, vells, atrocinats y que 's carregan per la boca.

Pero 'ls ministros no s' apuran per tan poca cosa. Fins son capassos de dir:

—També nosaltres carreguém per la boca, y 'ns considerém tan forts, que no hi ha ningú que 'ns volqui.

En Rafelet se distingeix per ser molt galán ab las senyoras.

L' altre dia troba al mitj de la Rambla á una coqueta, ja bastant entrada en anys.

—Vosté cada dia més jove...

—¿Ja 's vol burlar de mi, Rafelet?...

—¿Burlarme de vosté!... De cap manera. ¿Per qué ho diu?

—Perque ja deu saber que las exageracions no m' agradan.

—Está bé. Donchs si no li cau bé que li digui que cada dia es més jove, li diré que ho es més un dia per altre. ¿Li está bé aixis?

Se trobava un mossén dalt de la trona predicant ab un Sant Cristo de bronze als dits.

De repent se li trencá 'l fil del sermó, mentres accionava vigorosament ab lo Sant Cristo.

—¿Sabéu per qué va venir Cristo al mon?... ¿Ho sabéu?... ¿Ho sabéu per qué va venirhi?...

Y cremat ab si mateix, li vé com un moviment nerviós, lo Sant Cristo se li esmuny y cau sobre la clepsa pelada de un pobre devot que 's trobava sota la trona.

—¿Sabéu per qué va venir Cristo al mon?...—repeteix encare.

Y 'l devot furiós, exclama:

—Per ferme un xiribech al cap.

ENDEVINALLAS

XARADA

Membre del cos la primera la tercera una vocal, nom de dona la Total, igualment que Hu dos-tercera Hu-dos quarta també dona un nom de dona bonich, y si romias un xich, Tres-quarta un altre n' abona. Donchs ab lo que 'l he explicat y buscant ab afició; trobarás la solució lector, sens quedá enganyat.

BERNABÉ LLORENS.

ANAGRAMA

—Dirás á la tot, Balari, que posi dintre la tot, tot que trobará al armari.

XICOT COM CAL.

TRENCA-CLOSCAS

S. SILA LES

TARREGA

Formar ab aquestas lletras lo títol de una pessa catalana.

J. CORBELLA Y VILAR.

LOGOGRIFO NUMERICH

- 1 2 3 4 5 6.—nom de dona.
- 3 2 5 6 1.—carrer de Barcelona.
- 3 4 5 6.—animal.
- 6 5 6.—nom de dona.
- 1 2.—nota musical.
- 4.—vocal.

JOAN DEL PORTALET.

GROGLIFICH

- X
- VIII
- K
- III
- VII
- KYA

J. BOYA

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadán E. Ballaruch, P. Esperanza y S. Felix, Joseph G. y B., Noy de Fora, R. Financiera, J. Escolá del Vendrell, Noy curt, Lluís Viola Parats, Un Federal, Siquet del Full, J. Soler Blassi, Borrachin, Un parroquiá, A. Oreja, A. Vilalta y Roca, V. Roig, Félix Cusiné, Notna Atlabir, Quimet Nano, Chelín, Rafel Pastor, C. Vidal, Toch de Lira, Rapicuelo y Un de Igualada.—Lo qu' envian aquesta semana no fá per casa.

Ciudadán Gior, Antonet del Corral, Quimet del Oli, Un arrossaire, Aguleta, Francesch Vergés, Palet de Riera, V. Miró Sardá, Noy Curt, J. Chall de Reus, S. Salvadó y Salvadó, O. disi Outap, Manrique Bilbílés, J. F. Durban, Palet de Riera y Sumalat.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Lluís Salvador: Está bé.—Lluís Millá: Rebut l' article: l' insertarém.—Facias, M. y M. Roca: Los dibujos que han enviat no serveixen.—Amadeo Punsoda: No ofereix cap interés pels lectors: sembla més aviat una carta de vosté á nosaltres.—E. Martí Giol: L' article está bé. Respecte á l' altre de que 'ns parla, no tenim seguretat de trobarlo.—Espanta-bófils: Es regular: veurém de approfitho.—B. Llorens: Los versos qu' envia 'ls trobém fluixos é insustanciales.—J. Alama-liv: Envihi un' altra cosa que siga més expontánea que 'l sonet de aquesta semana.—J. Pujadas Truch: Aprofitharém alguna coseta y res més.—A. Grau: Hi trobém á faltar la facilitat necessaria en tota composició en vers.—Un lector de LA CAMPANA DE GRACIA: Lo periódich que diu que 'ns remet no ha arribat fins á nosaltres.—Hereu del Hostal: Es fluix.—F. Llenas: Rebut los versos: los trobém poch naturals en l' expressió. Refássils ó envihi un' altra cosa que sempre será rebuda ab gust.—Pistacho: Va bé.—J. Pagés y Cubiñá: Del article traduhit que 'ns remet seria millor ferne un arreglo.—Un Becaroll: Gracias per l' advertencia.—M. Espunya: La composició cap al final decau.

¡Obra nova! ¡Ja ha surtit!

UNA AVENTURA D' AMOR

HISTORIETA AGRE-DOLSA, EN VERS, PER

C. GUMÁ

Ilustrada pèl celebrat artista M. MOLINÉ

Preu: DOS ralets

Se ven á can López, en los principals kioscos y á casa 'ls corresponsals de LA ESQUELLA y d' aquest periódich.

LOPEZ, editor.—Rami la del Mitj, 20.

BARCELONA.—A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.

QUADROS DISOLVENTS

¡SAN SEBASTIÁN!

¡SANTANDER!

¡MONTBLANCH!

EL QUE 'NS ESTÀ CIVILISANT

